

det og det egentlig sige? Hvad er det for et mærke. . ? Eller hvad det nu end er, man skal have information om. Er det ikke bedre, end at man som på nuværende tidspunkt skal ringe til to, for ikke at sige alle andre private steder og til sidst blive totalt forvirret?

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at intentionerne i forslaget går for mig at se den rigtige vej, og jeg fatter ikke, hvorfor det er blevet sagt fra Venstre og De Konservative og sikkert også vil blive sagt af flere partier: Det er da forfærdeligt, at vi sammenlægger noget og på den måde gør det hele ensrettet – i stedet for at se lidt åbent på intentionerne i forslaget. Jeg tror godt, det kan lade sig gøre at få alle interesserede med i det nye center. Der er lagt op til et repræsentantskab med så mange medlemmer, at jeg tror, vi kan få noget fornuftigt ud af det, så borgerne får glæde af det og ikke blot får en politisk debat op til en folketingsvalgkamp, eller hvad det nu er, der er ved at udspille sig for øjnene af os.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er jo en interessant konstellation, der tegner sig med regeringen, SF og Fremskridtspartiet; men jeg håber da, at erhvervsministeren tænker sig lidt om, før han går i realitetsforhandlinger.

Jeg vil gerne sige indledningsvis, at jeg egentlig havde forventet, at der siden fore-spørgselsdebatten i april 1997 var blevet taget nogle kontakter for at nå frem til nogle løsninger. Det kan også være, der har været det, men det har bare ikke været til Enhedslisten, og jeg skal ikke kunne sige, om der har været taget kontakt til andre. Men da vi konstaterede, at ministeren ville fremsætte et forslag til lov om Center for Forbrugerinformation, og det havde været i høring, tolkede vi det sådan, at det var på tide, vi selv tog et initiativ, og derfor har vi i dag fremsat et beslutningsforslag om en styrkelse af forbrugerpolitikken for ligesom at få bragt på banen, hvad det er, der egentlig skiller parterne, og hvad der kan samle parterne.

Egentlig er det min opfattelse, at det burde være muligt for regeringen at opnå et flertal – måske endda et stort flertal, det ved jeg ikke – her i Folketinget for en styrkelse af det, der i dag hedder Statens Husholdningsråd. Min kritik af regeringens forslag er i princippet den samme som under forespørgselsdebatten, og den går i korthed ud på, at når man har en statsinstitution, altså Statens Husholdningsråd,

og det, vi opfatter som en uafhængig forbrugerpolitisk interesseorganisation, altså Forbrugerrådet og siger, at nu skal de udgøre ét center, svækker man begge institutioner i stedet for at styrke dem. Der sker det, at man i princippet privatiserer den statslige institution, samtidig med at man binder den uafhængige politiske organisation.

For at gøre det tydeligt, hvad det er, vi mener – hvis der har været tvivl om det – har vi udarbejdet det beslutningsforslag, som senere kommer til behandling her i salen. Det kan i hvert fald betragtes som et seriøst gennearbejdet forhandlingsoplæg til regeringen om, hvad vi synes, der skal til, og det går i al sin enkelhed ud på at se på de to institutioner enkeltvis og styrke dem hver især. Jeg vil ikke komme ind på det i detaljer, for det er jo ikke tilladt, når det ikke er til behandling i dag, men jeg vil gerne sige, at det sådan set er vigtigt for os – bl.a. for at undgå det, hr. Hovmand fra Venstre var heroppe og dundrede imod, da han talte om, at nu skulle vi have det gamle TASS og de gamle sovjetsystemer op at stå igen.

Det, vi selv i hvert fald har lært af den historie, er, at det er utrolig vigtigt at fastholde frie og politisk uafhængige interesseorganisationer, og at de ikke må sammensmelte med staten. Det er den lære, som sidder i kroppen på os, og det gør, at vi siger, at de organisationer skal altså ikke lægges sammen. Vi mener, at man skal have en statslig forbrugerinformation, og det er også det, vores forslag går på; men vi mener også, man skal styrke og fremelske de nødvendige ressourcer til en politisk uafhængig organisation. Det er egentlig et meget, meget vigtigt politisk spørgsmål, der er til debat her i dag, og i sidste ende bygger det måske lidt på opfattelsen af, hvordan vi vil have dette land til at udvikle sig på lidt længere sigt. Det er et afgørende princip for os.

Som sagt kan man se alt det i det beslutningsforslag, som beklageligvis først er fremsat i dag. Det er ikke fremsat for at lave et eller andet halløjkup, men vi blev først meget sent opmærksomme på, at regeringen ikke indkaldte ordførerne til yderligere forhandlinger. Derfor tog vi det initiativ, og nu håber vi, at vi kan få en konstruktiv debat om det, og at det kan bidrage til at få styrket den samlede forbrugerpolitik. Det synes vi i hvert fald er utrolig vigtigt.